

(Stilling) sagde, at Jolt blive straffede i disse Tilfælde, ikke blot fordi de have solgt eller pantsat Tingen, men fordi de ikke have betalt Afdrag. Det maa bero paa en Misforstaelse, thi man kan ikke straffe Jolt, fordi de undlade at betale Afdrag, men nok for at pantsætte eller sælge Tingen, før de ere blevne Gjere af den. — Hvad Forholdet til Tredjemand angaar, er det heller ikke nogen Mangel ved § 1, at den ikke omhandler det. Thi Forholdet til Tredjemand er simpelthen det, at naar Ejendomsretten er forbeholdt, kan Tingen vindiceres fra Tredjemand, og han kan ikke gøre sin Ublevering afhængig af noget, thi den Godtgørelse, der kunde være Tale om, at Sælgeren skulde erlægge, skal Tredjemand slet ikke have, men den skal jo kun Køberen have; over for Tredjemand er der altsaa slet ikke noget, der afviger fra almindelige Retsregler, og som følge deraf er der ikke Grund til at optage noget i Lovforslaget derom. — For saa vidt angaar det Tilfælde, at Tingen skulde være gaaet til Grunde, hvilket jo kan ske, hvad enten Ejendomsretten er forbeholdt eller ej, mener jeg, at det Spørgsmaal ikke kan behandles anderledes her end i ethvert andet Tilfælde, hvor en Handel skal gaa tilbage, og den solgte Ting er gaaet til Grunde. Det er nemlig noget, der kan indtræde ikke blot i de Tilfælde, dette Lovforslag omtaler, men ogsaa ellers, og der vil altsaa der ikke være noget særligt at bemærke. I Reglen vil jo Sælgeren, naar Tingen er gaaet til Grunde, ikke træde tilbage fra Handelen, men forsøge paa at holde sin Modpart til Handelen, forsøge paa at faa hos Modparten det, han skal have, naar Handelen ikke gaar tilbage, men opretholdes. Men, som sagt, paa det Punkt er der slet ikke specielle Vanskeligheder ved dette Lovforslag, thi de Vanskeligheder, der opstaa, ere akkurat de selvsamme, der ellers opstaa, naar en Handel skal gaa tilbage og den solgte Ting er gaaet til Grunde. Vilde man altsaa forlange, at Lovforslaget her skulde give Oplysning om, hvorledes det saa skulde gaa til, kunde man lige saa godt trække hele den obligatoriske Ret ind under Loven. Det maa blive de almindelige Regler, der i saa Henseende komme til Anvendelse.

Det er jo selvfølgelig, at den egentlige Vanskelighed ved Sagen ligger i § 2. Den

ligger nemlig i Spørgsmaalet om, hvorledes den Afgørelse skal foretages, som maa finde Sted, naar Sælgeren træder tilbage fra Handelen. Dersom man her kunde finde en simplere, kortere — og dog tillige forsvarelig — Afgørelsesmaade end den, Lovforslaget forudsætter, og som jo er den almindelige, skal jeg fra min Side være beredvillig til at gaa ind derpaa. Jeg tror, at det vil blive vanskeligt at finde saadanne Udveje, thi en Dom maa der jo dog til. Det vil ingenlunde altid være Tilfældet, at det fra den anden Part's Side indrømmes, at der foreligger en Misligholdelse, og det maa dog konstateres først og kan ikke konstanteres paa anden Maade end ved Dom, forinden der kan skrives til den Burdering, der saa skal finde Sted. — Hvad selve Burderingen angaar, tror jeg nu for Resten heller ikke, at den kan siges at være vanskeligere end mange andre Burderinger. Det hele Forhold er desuden noget, som maa kunne forekomme ganske uden Hensyn til denne Lov; det er jo et ganske almindeligt Retsforhold, som maa kunne indræde, hvad enten man har denne Lov eller ikke, at der, naar saaledes en Sælger træder tilbage fra Handelen, kan blive Spørgsmaal om at erstatte. Har han nemlig ikke betinget sig noget i Kontrakten i saa Henseende, maa jo de almindelige Regler komme til Anvendelse, og saa maa det gaa paa samme Maade, som her er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg tror ikke, Burderingen vil være saa overordentlig vanskelig, og navnlig synes jeg ikke, at Vanskeligheden ligger paa det Punkt at bestemme et passende Bederlag for Brugen og Benyttelsen af Tingen. Det tror jeg nemlig vil være let i de allerfleste Tilfælde. Den Slags Genstande, her er Tale om, ublejes ogsaa hyppig, saaledes at en Afgørelse af, hvad der maa siges at være den sædvanlige Godtgørelse for Brugen af Tingen i den Tid, Køberen har haft den, vil sikkert ikke foranledige nogen Vanskelighed. Det, der vil foranledige nogen Vanskelighed, vil naturligvis være Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvor meget Tingen har tabt i Værdi derved, at den, naar den leveres tilbage, ikke er en ny Genstand mere, men en brugt Genstand. Men, som sagt, jeg ser ikke rettere, end at det er et Spørgsmaal, som ogsaa maa kunne bedømmes af sagkyndige Burderingsmænd. I alt